

ஹஜ்ரத் நூல் (அ)

ஹஜ்ரத் நூல் (அ) அவர்கள் அல்லாஹ்-வடைய மாபெரும் கண்ணியமிக்க நபிமார்கள் மற்றும் உலுல் அஸ்ஜ்ம் எனப்படும் உறுதிமிக்க இறைத் தூதர்களில் ஒருவராக இருந்தார்கள். இவர்கள் இரண்டாவது ஆதம் (அ) என்றும் கூறப்படுபவர்கள். சில மார்க்க அறிஞர்கள் கூறும் அடிப்படையில், ஹஜ்ரத் ஆதம் (அ) அவர்களுக்குப்பிறகு இவர்கள் ஏறத்தாழ நூற்று இருபத்தாறு அண்டுகளுக்குப்பிறகு பிறந்துள்ளார்கள். சில நபிமொழிகளின் அடிப்படையில், ஹஜ்ரத் ஆதம் (அ) மற்றும் ஹஜ்ரத் நூல் (அ) அவர்களுக்கிடையிலான கால இடைவெளி பத்து நூற்றாண்டுகள் அல்லது பத்து தலைமுறைகள் என்று கூறப்படும். சில நபிமொழிகளின் பத்து ஃகர்ன் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இவ்வகையில், இதன் பொருள் தலைமுறை என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், அக்காலக்கட்டத்தில் ஒரு தலைமுறை என்பது பல நூறு ஆண்டுகள் வரையிலும் உயிர் வாழும் நிலை இருந்து வந்தது. ஆகவே, இந்தக் கால இடைவெளி ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நீடித்திருந்தது (அல்லாஹ் மட்டுமே இதன் உண்மையை அறிபவன்).

ஹஜ்ரத் நூல் (அ) அவர்களுடைய வம்சத்தினரிடையே விக்கிரக வழிபாட்டின் ஆரம்பம்

திருக்ஂ்குர்ஆனில் ஹஜ்ரத் நூல் (அ) அவர்களுடைய சமூகத்தார் வணங்கி வந்த விக்கிரகங்களின் பெயர்கள் காணக்கிடைக்கின்றன, அல்லாஹ் தஆலா கூறுகின்றான்:

﴿١﴾ وَقَالُوا لَا نَذِرْنَ إِلَهَكُمْ وَلَا نَذِرْنَ وَدًا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

பொருள்: உங்களுடைய கடவுள்களை விட்டுவிடாதீர்கள், வத்து, சுவாடு, யங்கல், யங்காக் மற்றும் நஸ்ர் ஆகியவற்றை விட்டுவிடாதீர்கள், என்று இவர்கள் கூறினார்கள் (நூல்:23)

விக்கிரக வழிபாட்டின் ஆரம்பம் ஹஜ்ரத் நூல் (அ) அவர்களுடைய சமூகத்தாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வத்து, சுவாடு, யங்கல், யங்காக் மற்றும் நஸ்ரு என்பது அந்த சமூகத்தினர்களுடைய நேர்மையான, ஸாலி ஹான மனிதர்களுடைய பெயர்களாகும். அவர்களுடைய மரணம் ஏற்பட்ட போது சமூகத்தினர் அனைவருமே மிகப்பெரும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்து விட்டனர். இந்நிலையில், ஷஷ்தான் அவர்களிடம் வந்து கூறுவான், நாம் இவர்களுடைய படம் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு அவர்களை நினைவு கூறலாமே. மக்கள் இந்த ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்வார்கள், அவ்வாறே அவர்களைப்பற்றி நினைவு கூறுபவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள்.

அதன்பின் நீண்ட காலத்திற்குப்பிறகு அவர்களுடைய அடுத்தத்தலைமுறையினர் வளர்ந்து வரும் காலத்தில் அவர்கள் உண்மையான வரலாற்றி ணையே அறிந்திராத நிலையில், அவர்கள் மரபு வழியிலான சடங்கு களையே பின்பற்றி அந்தப் படங்களையே தங்களுடைய மார்க்கப்பற்றுக் கான ஆதாரமாகக் கொண்டு வணங்கியும் வருவார்கள். அவர்களுடைய இந்தக் கொள்கையினை உறுதிப்படுத்திக்காட்டும் வகையில், ஷஷ்தான் அவர்களை வழிநடத்தும் வகையில் அந்தப் படங்களுக்குப் பதிலாக உருவங்களை வடிவமைக்கசெய்வான். இவ்வகையில், சிறிது சிறிதாக அவர்களுடைய விசுவாசப் பண்புகளையே சீர்க்குவைத்து, அவர்கள் இந்த விக்கிரகங்களுடன் இறைவனுடைய இயற்பண்புகளை இணைத்து அவற்றின்மீது விசுவாசம் கொள்பவர்களாகவே மாறிவிடுவார்கள். இவைதான் நமக்கு வாழ்வாதாரங்களை அளிக்கின்றன, அனைத்தையும் வழங்குபவர்கள் இவர்களே, இவர்கள் பொருட்டாகவே மழை பொழிகின்றது என்றெல்லாம் விசுவாச உணர்வுகளை ஆக்கிக்கொண்டனர். அதன்பின், இந்த விக்கிரகங்களான அவர்களுடைய கடவுள்களை சந்தோஷப்படுத்தும் வகையிலும் அவர்களுடைய கோபத்திலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் வகையிலும் என்னற்ற இணைவைப்புக் காரியங்களைச் செய்யத் துவங்கி விட்டனர்.

ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களுடைய அழைப்புப் பணி

ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் தங்களுடைய சமூகத்தாரிடையே பரவிவட்ட இந்த விக்கிரக வழிபாட்டினைக் கண்டபோது அவர்கள் ஒரே இறைவனான அல்லாஹ்வை வணங்கி அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்குமாறு மக்களை அழைக்கத்துவங்கினார்கள். இதனைப்பற்றி திருக்கீர்த்து இவ்வாறு கூறுகின்றது:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحاً إِلَيْ قَوْمٍ فَقَالَ يَقُولُونَ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ

● يوم عظيم

பொருள்: தின்னமாக, நாம் நூஹை அவருடைய சமூகத்தாரிடம் அனுப்பினோம். அவர் கூறினார், என்னுடைய சமூகத்தவரே, அல்லாஹ்வுக்கு அடிபணியுங்கள், அவனைத்தவிர வேறு இறைவன் உங்களுக்கில்லை. மகத்தானதொரு நாளின் வேதனை உங்கள்மீது வந்துவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன் (அல் ஆஃராஃபः:59)

ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களுடைய இந்த அழைப்பின் காரணமாக சில ஏழ்மை மற்றும் வலிமையற்ற மக்கள் விசுவாசம் கொண்டனர், ஆனால், சமூகத்தின் அதிகாரங்களும் செல்வமும் படைத்த வர்க்கத்தினர் ஹஜ்ரத்

நூல் (அ) அவர்களைக் கேலி செய்யத்துவங்கியதோடு அவர்களுடைய அழைப்பினைத் தொடர்ந்து உறுதியுடன் நிராகரித்துவந்தனர். திருக் ஃபூர்த்து இவர்களைப்பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றது:

مَا نَرَنَا إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَنَا كُتُبًا إِلَّا أُذْنِكَ هُمْ أَرَادُنَا كَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَنَا لَكُمْ عَيْنَانِ فَضْلًا بَلْ نُظْهِنُكُمْ كَذِيْنَ

பொருள்: எங்களுடைய பார்வையில் நீர் எங்களைப்போன்ற ஒரு மனிதரே அன்றி வேறல்லர், மேலும், எங்களிடையே யார் மிகவும் இழிவானவர் களோ அவர்கள் மட்டுமே சிந்திக்காமல் உம்மைப் பின்பற்றுவதைப் பார்க்கின்றோம். ஆக, எங்களைவிட எவ்விதச் சிறப்பும் உமக்கு இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை, உண்மையில், உங்களைப் பொய்யர்கள் என்றே நாங்கள் கருதுகிறோம் (ஹ-த்:27)

ஹஜ்ரத் நூல் (அ) அவர்கள் தன்னுடைய சமுகத்தாரின் இந்தச் செயல்களின் காரணமாக மனக்கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அவர்கள் சிறிதும் மனத்தளர்வுகொள்ளவோ நம்பிக்கையிழக்கவோ இல்லை, மாறாக, இரவு பகலாக அவர்களை அழைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை சீர்த்திருத்த இவர்கள் (அ) அனைத்து வழிமுறைகளையும் கையாண்டார்கள். தனித்தனியாக அவர்களை சந்தித்தும், அமைதியான முறையில் இரகசியமாகவும், பகிரங்கமாகவும் அவர்களை நேர்வழியின்பால் அழைத்தார்கள். மென்மையுடனும், அன்புடனும் அவர்களை அல்லாஹ் வின் புறமாக அழைத்தார்கள். மறுமையின் உண்மையை உணர்த்தியும், அச்சுறுத்தியும் அவர்களை அல்லாஹ் வின் வழியில் மின்டும் திரும்பி வருமாறும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால், சமுகத்தினர் எதற்கும் மசியவில்லை, எந்த அளவிற்கு அவர்களை அல்லாஹ் வுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்குமாறு அழைத்தார்களோ அதைவிட அதிகமாக அவர்கள் இறைவனை நிராகரிப்பதில் தீவிரமாக செயல்பட்டனர். சமுகத் தலைவர்களும் பிரபலமான வர்களும் ஒரு நாள் ஹஜ்ரத் நூல் (அ) அவர்களிடம் வந்து கூறினார்கள், நாங்களும் இந்த ஏழைகள் மற்றும் இழிவானவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உட்கார முடியாது, அவர்களை நீங்கள் ஒதுக்கித்தள்ளிவிடுங்கள், அதன்பின் நாங்கள் உங்களிடம் வருகின்றோம். ஆனால், ஹஜ்ரத் நூல் (அ) அவர்கள் அவர்களுடைய இந்த கர்வத்தின் அடிப்படையிலான கோரிக்கைகளுக்கு எவ்வித முக்கியத்துவமும் அளிக்காது மிகவும் தெளிவாகவே கூறிவிட்டார்கள், இது எவ்வாறு இயலும்? இவர்கள் அல்லாஹ் வின்மீது விசுவாசமும் ஈமானும் கொண்டுள்ளவர்கள், அறியாமையில் மூழ்கியுள்ள உங்களுக்காக அவர்களை என்னிடமிருந்து எவ்வாறு பிரித்து ஒதுக்கி அல்லாஹ்

வுக்கு முன்பாக நான் தவறிமைத்தவனாக ஆகமுடியும்? இதனைக் கேட்ட சமூகத் தலைவர்கள் கோபத்தினால் சீரி எழுந்தார்கள், இதனைப் பற்றி திருக்ளங்குர்ஆன் இவ்வாறு கூறுகின்றது:

٦٠ ﴿ قَالَ الْمَلَائِكَةِ إِنَّا لَنَرَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾

பொருள்: அதற்கு அவருடைய சமுதாயத் தலைவர்கள் பதில் கூறினார்கள், நீர் வெளிப்படையான வழிகேட்டில் மூழ்கியிருப்பதையே நாங்கள் காண்கின்றோம் (அல் ஆஃராஃபः:60)

ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் தன்னுடைய சமூகத்தினருக்குக் கொடுத்த இதற்கான பதிலை திருக்ளங்குர்ஆன் இவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றது:

٦١ ﴿ قَالَ يَقُولُ لَيْسَ بِي ضَلَالٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَبْلَغُكُمْ رِسْلَتِ رَبِّي وَأَنْصُحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنْ أَنْتَ اللَّهُ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾

பொருள்: அதற்கு நூஹ் சொன்னார், என்னுடைய சமூகத்தினரே, நான் எந்த வழிகேட்டிலும் மூழ்கியிருக்கவில்லை, நான் அகிலத்தாருடைய அதிபதியின் தூதனாக இருக்கின்றேன், நான் என் இறைவனின் தூதுச் செய்திகளை உங்களுக்கு எடுத்துரைக்கின்றேன், உங்களுக்கு நலம் நாடு பவனாகவும் இருக்கின்றேன். (அல் ஆஃராஃபः:61,62)

இவ்விதமான சூழ்நிலையில்தான் ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் தன்னுடைய அழைப்புப்பணியினைத் தொடர்ந்தார்கள். ஒருநாள் இரண்டு நாட்கள் அல்ல, வருடக்கணக்காக, ஏறத்தாழ தொள்ளாயிரத்து ஐம்பது ஆண்டுகள் அல்லாஹ்-வின் புறமாக அழைப்பினைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். மறுபுறம், மக்களுடைய நிலை எவ்வாறிருந்தது என்றால், ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் எப்போது ஒன்றைக் கூறினாலும் மக்கள் தங்களுடைய காதுகளில் தங்கள் விரல்களை வைத்துக்கொள்வார்கள். அவர்கள் (அ) ஒருவரிடம் சென்றால் அவர் தான் யார் என்று தெரிந்துகாள்ளக்கூடாது என்று துணியைக்கொண்டு தன்னுடைய முகத்தையே மறைத்துக்கொள்வார். மரணத்தருவாயில் இருப்பவர்களும் தங்களுடைய மக்களுக்கு எனக்குப்பிறகு நீங்கள் ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்கக்கூடாது, அவர்மீது நம்பிக்கை கொள்ளவும் கூடாது என்று அறிவுறுத்துவார்கள். இறுதியாக, அவர்களுடைய சமூகத்தினர் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கப் பட்ட அந்த வேதனையையே கொண்டுவருமாறு கோரிக்கையையும்

வைத்துவிட்டார்கள். இதனையே திருக்ஂகுர்ஆன் கீழ்க்காணும் வகையில் இவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றது:

﴿٣﴾ قَالُوا يَكُنْوْحٌ قَدْ جَنَدْلَتْنَا فَأَكَثَرَتْ جِدَلَنَا فَإِنَّا إِمَّا تَعْذُنَاهُ إِنْ كُنْتَ مِنَ الْصَّادِقِينَ

பொருள்: இறுதியில் அவர்கள், நூலே, நீர் எங்களிடம் தர்க்கம் புரிந்து விட்டார், நீர் உண்மையாளராயின் எந்த வேதனையைப்பற்றி எங்களை அச் சுறுத்திக்கொண்டிருக்கின்றோ அந்த வேதனையை எங்களிடம் கொண்டு வாரும் என்று கூறினார்கள் (ஹ-அத்:32)

ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் மக்களுடைய இந்த முறைகேடான, மடத் துணிவான கோரிக்கையைப்பற்றி எச்சரித்துக் கூறினார்கள், இந்த வேத னையைக் கொண்டுவருவது என்னுடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. இது அல்லாஹ்-வின் நாட்டத்தைப் பொருத்ததாகும். நன்றாகத் தெரிந்துகொள் ஞங்கள், அல்லாஹ்-வின் புறமான வேதனை வந்துவிடுமானால் நீங்கள் அதிலிருந்து தப்பிக்கவே முடியாது. ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் தன்னுடைய சமூகத்தாருடைய நிலையினை நன்கு அறிந்துகொண்ட நிலையில் அல்லாஹ்-விடம் முறையிடுகின்றார்கள், இறைவா, நான் ஒவ்வொரு வகையிலும் முயற்சி செய்து பார்த்ததுவிட்டேன், இவர்கள் என்னைப் பொய்யாக்கியே கொண்டிருந்தார்கள், நீ எங்களுக்கிடையில் ஒரு தீர்வினை செய்துவைப்பாயாக. அல்லாஹ் தஆலா ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களுக்குக் கூறினான்:

﴿٣﴾ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمَكَ إِلَّا مَنْ قَدْ مَآمِنَ فَلَا يُبْتَسِّرُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

பொருள்: உம்முடைய சமுதாயத்தினரில் எவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றார்களோ அவர்களைத்தவிர இனி வேறு எவரும் நம்பிக்கை கொள்ளப்போவதில்லை. எனவே, அவர்களின் தவறான செயல்களுக்காக நீர் துயரப்படவேண்டாம் (ஹ-அதம்:36)

இந்த வசனத்தில் அல்லாஹ் தஆலா ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களை சமுகத்தாருடைய இந்த இன்னல்களுக்கு ஆளாக்குகின்ற போக்கின் காரணமாக வருத்தப்பட்டவேண்டாம் என்று ஆறுதல் கூறுபவனாக மேலும் கூறுகின்றான், எவர்கள் ஈமான் கொண்டுவரவேண்டும் என்று இருந்ததோ அவர்கள் விசுவாசம் கொண்டுவிட்டார்கள், அவர்களைத்தவிர வேறு யாரும் ஈமான் கொண்டுவரப்போவதில்லை என்று தெளிவுபடக் கூறியுள்ளான். இது இந்தச் சமூகத்தாரிடத்தில் நன்மையான எதுவும் மீதமாக இருக்கவில்லை மற்றும் அவர்களுடைய முடிவு விரைவிலேயே ஏற்பட்டு

விடும் என்ற உண்மையின்பால் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைந்தது. இவ் வகையில் ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் ஏறத்தாழ தொள்ளாயிரத்து ஐம்பது ஆண்டுகள் அல்லாஹ்-வின் புறமாக அழைப்பினைக்கொண்டு கடுமையாக உழைத்து எல்லா வகையிலும் சான்றுகளை ஏற்படுத்திவிட்டிருந்த நிலையில், அதற்கும் மேலாக அவர்களுக்காக உழைப்பும் முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வது வீணானது என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்தபின்பு அவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ்-விடம் அவர்களைச் சபித்தவர்களாகக் கூறுகின்றார்கள்:

﴿رَبِّ لَا نَذِرٌ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكُفَّارِ إِنَّكَ إِن تَذَهَّبُ إِلَيْهِمْ يُضْلُلُ أَعْبَادَكَ وَلَا يُلْدُو أَلَا فَاجِرًا كَفَّارًا﴾

பொருள்: (நூஹ் கூறினார்) என் அதிபதியே, இந்த நிராகரிப்பாளர்களில் எவரையும் பூமியில் வசிக்க விட்டுவைக்காதே, நீ இவர்களை விட்டு வைத்தால் இவர்கள் உன் அடிமைகளை வழிகெடுத்துவிடுவார்கள் மேலும், இவர்களின் சந்ததியில் யார் பிறந்தாலும் தீயவனாகவும் நிராகரிப்பாளனா கவும்தான் இருப்பான் (நூஹ்:26,27)

அல்லாஹ் தஆலா ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களுடைய முடிவான நிலை மற்றும் அவர்களைச் சபித்துக்கூறிய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களிடம் கூறினான், (நபியே) வேதனையை அவர்கள் மீது அனுப்பி வைக்கும் முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது, இதன் மூலம் ஈமான் கொள்ளாத வர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்பட்டுவிடுவார்கள். ஆகவே, வேதனை வந்து விட்டதைப் பார்த்தபின் நீங்கள் அவர்களுக்காக பரிந்துரைக்கவேண்டாம். இப்போது நீங்கள் எம்முடைய வழிகாட்டுதலின்படி ஒரு கப்பலைத் தயாரியுங்கள், அதன் மூலமாக நாம் ஈமான் கொண்டவர்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றிக்கொள்வோம்.

ஆகவே, அல்லாஹ்-வின் கட்டளையின்படி அவர்கள் (அ) ஒரு கப்பலைக் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அல்லாஹ்-வின் புறமாக அழிக்கும் வேதனைக் காகக் காத்திருக்கும் அந்த சமூகத்தினருக்கு ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களைக் கேலி செய்து அவமதிக்கும் மற்றொரு ஆயுதம் கிடைத்தது. அவர்கள் கப்பல் கட்டுவதைக்கண்டு கேலிசெய்தவர்களாகக் கூறினார்கள், பாருங்கள் இங்கே கடலும் இல்லை சமுத்திரமும் இல்லை, ஆனால் தரையிலேயே இந்தக் கப்பல் மிதக்கப்போகின்றது. அவர்கள் (அ) இந்த அத்துமீறலான செயல்களையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் தன்னுடைய கப்பல் கட்டும் வேலையைத் தொடர்ந்தார்கள். மாபெரும் புயல் தாக்கும் சமயம் நெருங் கியபோது அல்லாஹ் தஆலா அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான், நீங்கள் அல்லாஹ்-வின்மீது ஈமான் கொண்டுள்ளவர்கள் அனைவரையும் கப்பலில் ஏற்றிக்கொள்ளுங்கள், உயிரினங்கள் அனைவற்றிலும் ஒரு ஐதையையும்

(ஆண் பெண்) கப்பலில் ஏற்றிக்கொள்ளுங்கள். அப்போது புயலும் வெள்ளமும் எவ்வாறு தாக்கியது என்பதைப்பற்றிய விவரத்தை அல்லாஹ் தஆலா இல்வாறு படம்பிடித்துக்காண்பிக்கின்றான்:

﴿١٢﴾ فَنَحْنَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ إِمَّا مَعَنْ أَمْرٍ قَدْ قُدِّرَ وَفَجَرْنَا أَلْأَرْضَ عِيُونًا فَالنَّقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِّرَ

பொருள்: அப்போது வானின் வாயில்களைத் திறந்துவிட்டு மழையைக் கொட்டசெய்தோம், மேலும், பூமியைப் பிளந்து அதனை நிருற்றுக்களாக மாற்றிவிட்டோம். மேலும், நிர்ணயிக்கப்பட்ட பணியை நிறைவேற்று வதற்காக இந்தத் தண்ணிர் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டது (அல் ஃகமர்:11,12)

வானத்திலிருந்து மிகக் கனத்த மழை பெய்தது, பூமியும் பிளந்து நீர்த்த தேக்கங்களாக ஆகிவிட்டது, ஒரு கனத்தில் எல்லாப்புறங்களிலும் தண்ணீர் சூழ்ந்து காண்ப்பட்டது, அந்தப் பெருக்கெடுத்து ஒடும் வெள்ளத்தில் மக்கள் மூழ்க ஆரம்பித்தனர். தண்ணீர் எந்த அளவிற்கு அதிகமா இருந்தது என்றால், அதனுடைய அலைகள் மலைகளைப்போன்று எழுந்துகொண்டிருந்தன. மக்கள் மலைகளை நோக்கி ஓடினர், அவர்கள் இந்தத் தண்ணீர் மலை உயரத்திற்கு வராது என்று எண்ணிக்கொண்டனர், ஆனால், இது ஒரு சாதாரண புயலோ வெள்ளமோ அல்ல, மாறாக, இது அல்லாஹ் வின் புறமான வேதனையும் தண்டனையுமாக இருந்தது. அவர்கள் கண் முன்பாகவே மலைகளும் மூழ்கிவிட்டன. அத்தருணத்தில், ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களுடைய விசுவாசம் கொண்டிராத மகன் அலைமோதும் வெள்ளத்தில் தண்ணீரில் மூழ்கிக்கொண்டிருந்தவனாகத் தென்பட்டான். ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் தன் மகனை நோக்கி, மகனே, கப்பலில் ஏறி அமர்ந்துகொள், இறைமறுப்பாளர்களுடன் சேரவேண்டாம் என்று அழைத்தார்கள், ஆனால், அந்த மகன் தன்னுடைய இறைமறுப்பில் உறுதியுடனிருந்தான், அந்தப் பயங்கரமான புயல் மற்றும் வெள்ளத்தைக் கண்டும் அவனுடைய கண்கள் திறக்க வில்லை, அவன் கூறினான், நான் ஒரு மலையின் மீது ஏறி தண்ணைக் காப்பாற்றிக்கொள்வேன், ஆனால், உங்களோடு வரமாட்டேன், ஈமான் கொள்ளவும் மாட்டேன். ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் கூறினார்கள்: மகனே, இன்று அல்லாஹ் வடைய இந்த வேதனை மற்றும் தண்டனை யிலிருந்து எதுவும் யாரையும் காப்பாற்றாது, இதற்குள் ஒரு பெரிய அலை மோதியது அவனும் தண்ணீரில் மூழ்கிவிட்டான், அடையாளம் தெரியாமலேயே போய்விட்டதான். அல்லாஹ் வின் கட்டளையால் அந்தப் புயலும் வெள்ளமும் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. திருக்ஂ்குர்ஆனில் இது இவ்வாறு விவரிக்பப்பட்டுள்ளது:

وَقِيلَ يَتَأْرُضُ أَبْلَعِي مَاءَكِ وَنَسَمَاءَ أَقْلَعِي وَغِيشَ الْمَاءِ وَفُضَّيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوْتَ عَلَى الْجُودِيٍّ وَقِيلَ بُعْدًا

اللّّقَوْمُ الظَّلِيمِينَ ﴿٦﴾

பொருள்: பின்னர், பூமியே, உனது நீர் முழுவதையும் விழுங்கிவிடு, வானமே, நிறுத்திக்கொள் என்று கட்டளையிடப்பட்டது. அவ்வாறே நீர் வற்றிவிட்டது, கட்டளை நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது, கப்பல் ஜாதி எனும் மலையில் நிலை கொண்டது, பிறகு கூறப்பட்டது, ஒழிந்துவிட்டார்கள் அக்கிரமம் புரிந்த மக்கள் (ஹ.ஏ.44)

இந்தப் புயலுக்குப்பின் ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களுடைய கப்பல் ஜாதி மலையின்மீது சென்றடைந்தது, அல்லாஹ் வின் கட்டளையால் ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்கள் மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றி விசுவாசம் கொண்டிருந்தவர்கள் கப்பலிலிருந்து இறங்கினர், அதன்பின் புதியதோரு வாழ்க்கையினையும் துவங்கினர்.

உண்மைகளும் படிப்பினைகளும்

- மனித இனத்தார் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் பயணத்தை இறைவனால் அருளப்பட்ட வஹி எனும் அருள்வாக்குகள் மற்றும் தூதர்களின் வழிகாட்டுதல்களின்படி துவங்கியிருந்தாலும், அவர்கள் இறைவனின் ஏகத்துவத்தின் அடிப்படைகளைப் பேணுதலுடன் கடைபிடித்தும் வந்துள்ளனர். இருப்பினும், இணைவைப்பின் நோயின் தாக்கம் எந்த அளவிற்கு வேறுன்றிவிட்டது என்றால், நேர்வழிகாட்டும் வகையிலான சாதனங்கள் எல்லா வகையிலும் பெறப்பட்ட நிலையிலும் மனிதன் இணைவைப்பின் இந்தக் கொடிய நோயின் தாக்கத்திற்கு ஆளாகிவிட்டான். இந்த விஷயம் முழுவதுமாகவே உணர்வுகள் மற்றும் கவனக்குறைவினைச் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. உணர்வுகள் சீரானவையாக அமைவதற்கு அதற்கான பயிற்சி தொடர்ந்து அளிக்கப்படவேண்டும். உண்மையில், இது தொடர்ந்து உயர்வின் புறமாக முன்னேறிக்கொண்டிருப்பதைப் போன்றதாகும், சற்றே நின்றுவிட்டாலும்கூட முன்னேற்றம் தளர்வதைந்துவிடும், இந்தப் பின்னடைவுதான் கவனக்குறைவின் முதற்கட்ட நிலையாகும். கவனக்குறவை எங்கு ஏற்பட்டுவிடுகின்றதோ, அங்கே உயர்வான நிலைகள் அனைத்தும் சரிந்து தாழ்ந்துவிடுகின்றன. சிந்தித்துச் செயல்படுதல் மற்றும் வழக்குமுறைகள் ஆகியவற்றின் தாக்கத்திற்கு ஆளாகிவிடுகின்றன. மன உறுதி மற்றும் தைரியத்துடன் செய்லபடுவதற்குப் பதிலாக எதையும் எளிதாகவே தட்டிக்கழிக்கும் மற்றும் ஒருவரைப்

பின்தொடரும் நிலையில் மாறிவிடும், அத்துடன் உறுதியான கொள் கைகளுக்குப்பதிலாக பக்தி என்றும், ஆய்ந்தறிந்து செயல்படுவதற்குப் பதிலாக மூடநம்பிக்கை மற்றும் கட்டுக்கதைகளை நம்பும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இவ்வகையில், வாழ்க்கையின் உண்மையான குறிக் கோள்வீணழிக்கப்பட்டு அதற்குப்பதிலாக வெளிப்படையாக தோற்ற மளிக்கக்கூடிய வாழ்க்கைமுறைகளே ஆதாரங்களாக உறுதிப்பெற்று விடுகின்றன.

- சமுதாயங்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் இதுவே ஷஷ்தானுடைய தூண்டுதல்களுக்கு இறையாகிவிடும் நிலையாகும். ஷஷ்தான் எப் போதுமே நேரடியாகவே இணைவைப்பு மேற்கொள்ளுங்கள் என்று கூறுவதில்லை. மாறாக, அவன் மனிதர்களுடைய இயல்பான பல வீனங்களின் நிலைகளை அறிந்து தக்கத் தருணத்தில் தாக்குதலைத் தொடுப்பான். முதலில் விரலைப் பிடிப்பான், அதன்பின் சிறிது சிறிதாக முன்னேறி கழுத்தின்மீது கையைப்போடுவான். சமூகங்களின் பலவீனமான நிலைகள் மற்றும் அறிவுப்பூர்வமான மற்றும் பாதுகாப்பான வகையில் உருவான தீமைகள் மற்றும் முறைகேடுகளிலிருந்து (அவை கொள்கை ரீதியானவையாகவோ செயல் ரீதியானவையாகவோ இருப்பினும் சரி) தப்பித்துக்கொள்வது மற்றும் அவற்றின் பாதிப்பிலிருந்து விடுவித்துக்கொள்வது மிகவும் கடினமான ஒன்றாகவே இருக்கும்.
- சமூகங்கள் தங்கள் அழிவுக்கான ஆதாரம் மற்றும் அதற்கான சான்றுகளாக ஆகிவிடும் அளவிற்கு சீரழிந்துவிடுமேயானால், அல்லாஹ் தஆலா அவர்களை அழித்துவிடுகின்றான்.
- சமூகங்களின் உயர்வுக்கும் சீர்கேட்டிற்குமான உண்மையான காரணம் அவர்களுடைய கொள்கை மற்றும் அவர்களுடைய செயல்களைப் பொருத்து இருக்குமே தவிர அவர்களுடைய பொருளாதார ஆதாரங்கள் மற்றும் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் இருப்பதில்லை.
- எப்போதெல்லாம் உலகத்தில் சமூக சீர்கேடுகள் ஏற்பட்டனவோ, அல்லாஹ் தஆலா தன்னுடையகருணையினால் மனிதர்களை நேர்வழியில் செலுத்துவதற்காக நபிமார்களையும் இறைத்தாதற்களையும் அனுப்பியுள்ளான்.
- இறைத்துதாதற்களுடைய வெற்றியின் அடிப்படை அவர்கள் அழைப்பினை ஏற்று எத்தனை மக்கள் விசுவாசம் கொண்டார்கள் என்பதை ஆதாரமாகக் கொண்டதல்ல, மாறாக, அவர்களுடைய வெற்றியானது, அவர்கள் அல்லாஹ் வின் புறமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டப் பொறுப்பினை ஸ்திரத்தன்மையுடனும் முழு மனதுடனும் ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரையிலும் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருப்பதாகும்.

- நபிமார்களுடைய அழைப்பின் விளைவாக மக்கள் இரு பிரிவின ராகப் பிரிந்துவிடுகின்றனர். ஒரு பிரிவினர் அவர்கள்மீது விசுவாசம் கொண்டு ஈமான் கொள்கின்றனர், மற்றொரு பிரிவினர் அவர்களை நிராகரித்துவிடுகின்றனர். இதனைத்தவிர, வேறு எவ்வகையிலும் மக்கள் பிரிந்துவிடுவது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஈமான் மற்றும் இறைமறுப்பைத்தவிர அதனை ஏற்றுக்கொண்டு பின்பற்றுவது அல்லது விட்டுவிலகுவதற்கான வேறு எந்த ஒரு வழியும் இருப்பதில்லை. ஆகவேதான், ஒரு நபியின் மகனாக இருப்பதோ அல்லது ஒரு நபியின் தந்தையாக இருப்பதோ அல்லது எந்த ஒரு நெருங்கிய உறவுமுறையும் ஈமான் கொண்டிராத நிலையில் எவ்விதப் பலனை யும் அளிப்பதில்லை.
- நபிமார்களுடைய அழைப்புப்பணியின் கடுமையான உழைப்பு மற்றும் முயற்சிகளைப்பற்றிய வரலாற்றின் மூலம் தெரிந்துகொள்வது யாதெனில், ஆரம்பத்தில் அவர்கள்மீது விசுவாசம் கொண்டு ஈமான் கொள்பவர்கள் சமூகத்தின் பலவீனமான, ஏழ்மையிலுள்ள, திக்கற்ற மக்களே என்பதாகும். முதலாளித்துவ, ஆட்சியதிகார மற்றும் செல்வச் செழிப்புள்ள மக்கள் பொதுவாகவே நபிமார்களை எதிர்த்தும் நிராகரித்துமே வந்துள்ளனர்.
- ஹஜ்ரத் நூஹ் (அ) அவர்களுடைய வரலாற்றைப்பற்றிய விஷயங்களில் அவருடைய வயது, அவர்கள் கட்டிய கப்பலின் அமைப்பும் அம்சங்களுமான, அது எவ்வளவு நீளமாளதாகவும் அகலமானதாகவும் இருந்தது ஆகிய விவரங்கள் மற்றும் அவருடைய வரலாற்றின் பல்வேறு செய்திகள் மற்றும் விஷயங்கள் பொதுவாகவே திருமறையின் விரிவுரைகளில் பெறப்படுபவைகளில் பெரும்பாலானவை போதிய அளவிற்கு ஆதாரப்பூர்வமானவையல்ல. பொதுவாகவே, இவையெல்லாம் வேதமளிக்கப்பட்டவர்களுடைய ஆதாரங்கள் மற்றும் நூல்களிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை என்ற வகையில் அவற்றில் எண்ணற்ற வேறுபாடுகள் உள்ளன. நாம் திருக்ஂகுர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை மட்டுமே ஆதாரமாகக் கொள்ளவேண்டியது அவசியமானதாகும், அதனைப்பற்றி அதிகமாகக் கண்டறிய முயற்சிகளைச் செய்யக்கூடாது. நாம் கவனிக்கவேண்டியது யாதெனில், இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளின் விவரங்களை எடுத்துரைத்து திருக்ஂகுர் ஆன் நமக்கு எதனைப்பற்றி அறிவுறுத்த நினைக்கின்றது என்பதாகும்.

* * *